

ת"ד 4477/11/15 - יוסף עדוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 4477-11-15 מדינת ישראל נ' עדוי
תיק חיצוני: 329755/2015

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה
כבוד השופטת רונה פרסון
יוסף עדוי
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.12.16 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בגרימת תאונת דרכים עקב נהיגה רשלנית, אי ציות לאור אדום ברמזור וגרימת חבלה לגוף ונזק לרכוש, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,000 ₪, פסילה למשך 4.5 חודשים (תוך הפעלת פסילה מותנית) ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש מעולם לא קיבל את ההזמנה לדיון וכי רק כשפנה למשרד הרישוי כדי לקבל סטטוס של רישיון הנהיגה שלו התברר לו כי התקיים דיון בהיעדרו וניתן גזר דין. טען כי ההזמנה לדיון נשלחה לבני משפחתו של המבקש, אך מעולם לא נמסרה לידי. טען כי מדובר בעבירה של גרימת תאונת דרכים וכי המבקש מכחיש את המיוחס לו בכתב האישום וכי התאונה לא התרחשה באשמתו. טען כי שלילת הזכות להשמיע את דברי המבקש תגרום לו עיוות דין. טען כי פרנסת המבקש תלויה ברישיון הנהיגה שלו וכי הוא נתון בקשיים כספיים וכי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו נזק בלתי הפיך.
4. המשיבה לא הגישה כל תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. מעיון באישור המסירה של הזימון לדיון עולה כי בהיעדר הנמנען נמסר דבר הדואר למי שגר עמו בבית ונראה שמלאו לו 18 שנים או יותר, ומכאן שהמבקש זומן כדין. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

בנוסף, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי גזר הדין הומצא למבקש עצמו בדואר רשום והוא אישר קבלתו בחתימת ידו בתאריך 20.12.16, ומכאן שהגיש הבקשה בשיהוי ניכר של למעלה משנה וחצי מהיום שהומצא לו פסק הדין וזאת ללא כל הסבר או טעם מוצדק.

8. עוד יצוין כי המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית באחריותו לגרימת התאונה.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

תשומת לב המבקש מופנית לכך כי בהחלטתי מיום 19.8.18 לא נעתרתי לבקשתו להורות על עיכוב ביצוע פסק הדין ועליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו לאלתר במזכירות בית המשפט או בהיעדר רישיון נהיגה תקף עליו להפקיד, במזכירות בית המשפט, תצהיר ערוך כדין.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשע"ט, 25 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.